

Max Roth

**VIETELYSTEN
LABYRINTTI**

MAX ROTH

VIETTELYSTEN LABYRINTTI

© 2021 Max Roth

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 9789528047513

1

Tuottaja Juhani Varis oli ilmestynyt yllättäen tv-studiossa ohjaamoon, vaikka hänellä ei ollut tapana roikkua kuvauksissa. Mutta hän oli sopinut tänne studiolle tapaamisen juristinsa kanssa, joka toisi kohta paikalle kiinteistövälittäjän. Tarkoitus oli saada ammatti-ihmiseltä ajankohtainen arvio tästä teollisuusrakennuksesta, jonka Varis omisti, oli omistanut jo vuosia.

Tulijoita odotellessaan, Varis oli päättänyt käydä tuotantoyhtiönsä studion puolella, tarkkaamossa, vilkaisemassa erään suosituksen tv-sarjan kuvauksia. Ohjaamon ikkunan takana, studion puolella, kuvattiin juuri erään hänen tuottamansa menestyssarjan rakastelukohtausta.

Tarkkaamon näyttörüudulla jokin kiinnitti ikävästi tuottajan huomion, ja hän puuttui asiaan heti.

"Minä olen sanonut sinulle, ettei tähän sarjaan oteta tatuoituja esiintyjiä. Tuolla naisellahan on tatuointi selässä", tuottaja Varis huomautti ohjaaja Tuija Kärnälle ja osoitti tarkkailumonitorin kuvaa. Siinä näkyi lähikuva alastoman naisen ristiselästä, johon oli tatuoitu violetti perhonen. Miesnäyttelijän kädet hyväilivät juuri naista vyötäisiltä ja molempien alastomien vartaloiden liikkeistä saattoi päätellä, että he naivat kiihkeästi, antaumuksella.

"Älä nyt häiritse", ohjaaja huokaili.

"Tuota kuvaa ei voida käyttää. Naimisesta lähtee koko idea pois, kun kaikki tuijottavat vaan naisen tatuointia", Varis sanoi kasvot kovana, monitoria tuijottaen. Ohjaaja Tuija Kärnä harmistui ja avasi puheyhteyden studioon.

"Kiitos", hän lausahti rutiiniäänellään ja naiminen kuvaruudulla loppui. Alastomat vartalot katosivat monitorikuvasta, johon jäi vain ryppyinen lakana.

"Onko sinun mielestäsi meidän aivan pakko näyttää kuvassa tuota jyyntämistä?" Varis sanoi ja katsoi otsaansa rypistäen ohjaajaa.

"On. Se kertoo juuri siitä, että opinto-ohjaaja Anna panettaa itseään noilla nuorilla opiskelijapojilla. Siinä on motiivi hänen roolihahmolleen olla opettajana tuolla opistolla. Vai onko sinun mielestäsi tuolla akalla joku pätevämpi pointti roikkua mukana sarjassa?"

Tuija katsoi totisena tuottaja Varista, näkemystään puolustaen.

"Sitten tuohon naintikohtaukseen hommataan sijainen, vaikka joku hyvävartaloinen malli, jolla ei ole tatuointeja. Editoidaan kohtaukseen Raisa Kuninkaan kasvokuva, jos roolihenkilön naama pitää näyttää."

Raisa Kuningas oli tunnettu näyttelijätär ja nyt yhtäkkiä sekin oli mennyt hankkimaan tatuoinnin.

"Saatanan typerää", Varis paljasti ajatuksensa, kun tuijotti naama peruslukemilla ohjaaja Tuija Kärnä.

"Hommaa itse se - dublikaatti, jotta se sitten kelpaa sulle!" Kärnä kivahti ja häipyi ohjaamosta studion puolelle.

Tekeillä olevan *Kauppaopisto* -nimisen tv-sarjan kuva- ja äänitarkkailija, Minna Lamminaho, istui

hiljaisena ja lähes näkymättömänä tuottajan vieressä, miksauspöydän ääressä.

"Vai mitä?" Varis suuntasi sanansa Minnalle.

"Joo", tämä henkäisi ja oli keskittyvinään mikserin säätöihin.

Tuottaja lähti tarkkaamosta ja kulki valokuvatauluilla somistettua käytävää pitkin yläkertaan vieville kierreportaille. Kaikki nuo kuvat olivat hänen tuottajauransa aikana valmistamistaan palkituista tv-sarjoista. Työhuoneeseensa päästyään, hän istahti nojatuoliin, nosti jalat rahin päälle ja suuntasi katseensa ulos, kattoon asti ulottuvasta ikkunaseinämästä.

Juhani Variksen tuotantoyhtiön studio sijaitsi Lauttasaaressa, Vattuniemessä ja hänen työhuoneestaan, joka sijaitsi saman rakennuksen kattokerroksesta, oli esteettömät näkymät Lauttasaarensalmelle, aina horisontissa siintävään Pihlajasaareen saakka.

Oli aurinkoinen kesäpäivä ja ikkunanäkymän alareunassa, Vattunokan veneasemalla kävi pienoinen kuhina, kun huviveneilijät pistäytyivät siellä tankkaamassa moottoriveneitään.

Äskeinen napakka yhteenotto ohjaaja Tuija Kärnän kanssa ei vaivannut tuottaja Varista lainkaan, sillä hän tiesi olevansa oikeassa. Naintikohtaukseen hankittaisiin vartalosijainen, tai kohtaus jätettäisiin kokonaan pois tarinasta. Hänen elokuvissaan tatuointeja saisi olla vain merirosvoilla tai linnakundeilla.

Ikkunaseinän alapuolella moottoriveneet pörräsivät venesatamassa ja Varis vilkaisi kelloaan. Asianajaja Kultasen ja kiinteistövälittäjän pitäisi saapua minä hetkenä hyvänsä.

Hopeanharmaa Mercedes Benz 360 SL Coupe lähestyi Lauttasaaren Veneentekijäntiellä vaaleata ja korkeahkoa, ikkunatonta teollisuusrakennusta, jonka betoniseinän katonrajassa luki kullanhoidoilla kirjaimilla Varis Productions. Auringonpaiste sai tekstin säkenöimään lumoavasti.

Asianajaja Mika Kultanen virnisti urheilullisen loistoautonsa ratin takaa vieressään istuvalle vaaleakutriselle naiselle, jolla oli kirkkaan siniset silmät ja turpean seksikkäät huulet, aivan kuin niihin olisi laitettu täytettä, mutta ei ollut. Nainen oli houkuttelevasti meikattu, ei kuitenkaan liikaa, ja hän oli pukeutunut vaalean beigeen jakkupukuun, johon kuului elegantti halkiohame. Hän oli kiinteistövälittäjä Veera Wolsky. Vaikka nimi viittasi Venäjälle, tai pikemminkin Ukrainaan, Veera puhui virheetöntä Suomea, ilman aksenttia.

"Tuollainen pytinki", Mika sanoi ja nyökkäsi edessä näkyvän studiorakennuksen suuntaan.

"Ihan komeat tekstit. Koska tuo talo olikaan rakennettu?" Veera kysyi rakennusta silmäillen.

"1970-luvulla", Mika vastasi, kun kurvasi Mersullaan rakennuksen kulman ympäri ja pysäköi autonsa tuotantoyhtiön asfaltoidulle pihamaalle, jonka toista reunaa rajasi metsikkö.

Veera nousi autosta, oikaisi hamettaan ja nykäisi hopeanharmaan käsilaukkunsa olkahihnaa. Hän tarkasteli teollisuusrakennuksen pihanpuoleista seinustaa ja päätteli alakerran ikkunoista, että tällä puolella rakennusta näytti olevan toimistohuoneita

kahdessa kerroksessa. Yläkerroksen seinässä, jota peitti betonilaatoitus, kimalteli täälläkin katon rajassa kullanvärisillä kirjaimilla Varis Productions.

"Ei taida olla ujo poika, tuo herra Varis", Veera tuumasi ääneen, punattuja huuliaan muikistaen, kun arvioi taloa katseellaan.

"Ei ole. Sen työhuone on tuolla rakennuksen kattokerroksessa", Mika Kultanen sanoi ja nyökkäsi ylös, teollisuushallin rannanpuoleiseen päätyyn.

Veera katsoi meren suuntaan, yläkertaan ja huomasi nyt Productions sanan viimeisten kirjainten takana korkeat ikkunat, sekä merelle avautuvan terassin lasikaiteen. Nainen ojensi ryhtiään ja kohensi rintavarustustaan, jossa ei ollut mitään moittimista, huomasi Mika Kultanen. Ei sen puoleen, hän tiesi kyllä entuudestaan, että Veeralla oli varsin hyvä ja seksikäs vartalo. Ilman vaatteita suorastaan tyrmäävä.

Rakennuksen pääovesta työntyi ulos pari kolme työntekijää, jotka alkoivat tupakoida.

"Eiköhän mennä moikkaamaan herra Varista", Mika sanoi ja lähti rakennuksen sisäänkäynnille. Veera seurasi asianajajaa lanteet naisellisen luontevasti keinahdellen, eivätkä tupakoivat lavastemiehet saaneet katsettaan irti hänestä.

Mika ja Veera nousivat eteisaulasta kierreportaat toiseen kerrokseen ja kulkivat pitkällä käytävällä, jonka oviväleissä seiniä koristivat kehystetyt valokuvat. Niitä oli eri televisiotuotannoista, jotka kaikki olivat Veerallekin tuttuja.

Minna Lamminaho astui ohjaamosta käytävälle ja oli törmätä tulijoihin.

"Anteeks kauheasti", hän sanoi yllätettynä.

"Ei mitään. Tultiin tapaamaan tuottaja Juhani Varista", Mika selitti.

"Oliko teillä sovittu aika?" Minna kysyi ja katsoi heitä molempia arvioivasti.

"Juu, totta kai. Minä olen asianajaja Mika Kultanen ja hän on kiinteistövälittäjä Veera Wolsky", Mika sanoi ja Minna kätteli vieraita.

"Jaha, no tervetuloa. Juhani on yläkerrassa, huoneessaan. Sinne pääsee tuolta käytävän päästä", Minna lausui ystävällisesti ja viittasi päätyaulassa näkyvien kierreportaiden suuntaan.

Mika ja Veera jatkoivatkin matkaansa käytävällä ja Minna seurasi hetken heidän kulkuaan. Hän kiinnitti huomiota Veeran keinahtelevaan kävelytyyliin ja muodokkaaseen, mutta sopusuhtaiseen vartaloon, ja ajatteli että tuossahan olisi hyvä vartalosijainen siihen naintikohtaukseen. Minnan kipinöivä naisenvaisto sanoi heti, että Veera Wolskylle olisi varmaankin tehtävään vaadittavaa luontaista lahjakkuutta ja kokemusta, vaiikkei ehkä kameran edessä.

Tuottaja Varis otti täsmällisesti saapuneet vieraat vastaan huoneessaan ja asetti tarjolle virvoitusjuomia. Hän ei ollut aikaisemmin tavannut Veeraa, mutta pani heti merkille naisen vartalonkielestä, että tämä on harjaantunut vaikuttamaan miehiin tarkasti harkituilla, taitavilla ja lähes huomaamattomilla keimailuilla. Veera katseli seinälle ripustettuja Variksen tuotantoyhtiölle myönnettyjä lukuisia kunniamainintoja, mainos- ja tv-elokuvafestivaaleilta, eri paikoista, pitkin maailmaa. Nainen piti kättä lanteillaan ja siveli toisella mietteläästi

huuliaan, kun silmäili plakaatteja. Asento oli eduksi hänen muodokkaalle vartalolleen ja halkiohame kiusoitteli miesten katseet naisen rotusääriin, varsinkin kun hän hiukan ryhdistäytyi, valkoisissa piikkareissaan.

"Tässä olisi nämä kiinteistön pohjapiirrokset", Varis sanoi, kun siirsi merkityksellisen katseensa naisen vartalosta asianajaja Kultaseen, joka virnisti hänelle ja nosti huomaamattomasti peukkuaan, että 'vautsi mikä nainen, eikö vaan'.

"Aha, hyvä", Veera lausahti, kun käännähti katsomaan tuottaja Varista hymy punatuilla huulillaan, niin että hänen hohtavan valkoinen hammasrivistönsä pääsi oikeuksiinsa. Nainen liukui Variksen viereen työpöydän ääreen, jolle mies oli levittänyt talopiirustukset. Hiukan käsilaukun olkahihnaa korjailtuaan, Veera nojautui pöytää vasten siten, että vastapäätä seisovan tuottajan katse osui hänen bleiserinsä kaula-aukosta kurkistelevaan rintavakoon.

"Tämä on rakennettu seitsemänkymmentäluvun alussa, lähes viisikymmentä vuotta sitten. Silti, turha puhua mistään putkirempasta, koska tällaisessa teollisuuskiinteistössä veden käyttöpisteitä on aika niukasti. Sille ei tarvitse laittaa paljoakaan painoa. Käydäänkö katsomassa hiukan paikkoja?" hän sanoi ja suoristautui pöydän äärestä.

Nainen oli tehnyt seksikkäällä olemuksellaan vaikutuksen Varikseen, vaikka hän elokuvatuottajan elämäkokemuksella yrittikin salata sen. Veeralta eivät kuitenkaan tuollaiset asiat jääneet huomaamatta.

"Itse asiassa minä olen aina hiukan haaveillut näyttelijäntyöstä. Siksi onkin ihan mielenkiintoista

tutustua tällaiseen oikeaan studioon. En ole aikaisemmin käynytkään."

"Sinun erikoisalaasihan ovat teollisuuskiinteistöt?" tuottaja sanoi Veeralle, mutta vilkaisi kulmiensa alta asianajaja Kultasta. Paljastus näyttelijähaaveista ei Juhani Variksesta tuntunut lainkaan hyvältä meriitiltä tässä tilanteessa, kun kyseessä oli hänen omaisuutensa arviointi.

Hänen kokemuksensa mukaan naamanvääntäjät, naisnäyttelijät varsinkin, olivat onnettomia, suorastaan surkeita raha-asioissaan.

"Veera on minun pankkini kiinteistövälittäjä", Mika muistutti. "Eiköhän lähdetä tekemään pikku katselmus taloon?" hän sanoi reippaasti ja nousi sohvapöydän äärestä.

"Meillä onkin eri pankit", tuottaja totesi, kun alkoi tehdä lähtöä huoneesta. "Käydään paikat läpi täältä ylhäältä alaspäin, että pääsette lopuksi saman tien lähtemään. Katsotaan ensin tuo parvekenäkymä, niin jää sijainti varmasti mieleen."

Juhani Varis avasi vierailleen kattoterassille johtavan oven ja huomasi, että Veera oli punastunut hänen sanoistaan ja niinpä nainen oli nyt vielä herkullisemman näköinen. Samassa Varis hämmentyi siitä, kuinka voimakkaasti Veeran sensuelli olemus iski häneen, kuin nuoli.

Äkkiä nainen kuitenkin palautui äskeisestä tilastaan ja nojaili nyt terassin kaiteeseen rennosti, sillä oli oivaltanut oman roolinsa tässä leikissä. Juhani Varis oli jo ihastunut häneen, tunsu vetoa ja Veera pelaisi tämän pelin taitavasti.

Rakennuksesta näki heti, että sen myyntihinta olisi ehkä miljoonaa ja vakuusarvo puolimiljoonaa. Riippuen siitä, mihin suuntaan kiinteistöjen hinnat Suomessa alkaisivat kehittyä. Nyt ne olivat hullunkorkealla, sillä tällainen seitsemänkymmentäluvulla rakennettu betonirötiskö ei tosiasiassa ollut minkään arvoinen, kiinteistönä. Ainoa asia, jolle saattoi laittaa hintaa, oli sen sijainti Lauttasaassa, lähellä Helsingin keskustaa. Tonttikin oli kaupungin vuokramaalla. Tosin vuokra-aika jatkuisi vielä viisikymmentä vuotta.

"Tulihan se nyt kaikille selväksi, että minä en ole tätä myymässä. Tarvitsen rakennuksesta vain vakuusarvion. Pankillani on siitä kyllä oma käsityksensä, mutta minä haluan toisenkin mielipiteen."

"Noh, lähdetäänpä kierrokselle", Veera lausahti ryhdistäytyessään ja heilautti ylävartaloaan siten, että visio hänen houkuttelevasta rintavaostaan varmasti porautui vieressä seisovan tuottajan muistiin.

He siirtyivät, Juhani Varis asiantuntevasti joukon edellä, yläkerrasta toimistokerrokseen. Tuottaja esitteli heille avokonttorin, jossa istuskeli pari järjestäjää ja kuvaussihteeri, kaikilla näyttöpäätteet auki ja kännykät korvalla. Hoitelivat tehtäviään. Kolmikko kävi myös vilkaisemassa paria, kolmea editointihuonetta, studion kuvatarkkaamoja, josta saivat saman tien lähtöpassit, kuvatarkkailija Minna Lamminahon ja ohjaaja Tuija Kärnän koleiden mulkaisuiden saattelemina. He kävivät alakerran lavastepajassa, puvustossa ja rekvisiittavarastossa. Niissä ei näkynyt lainkaan työntekijöitä. Kaikki olivat parhaillaan studiossa, jossa kuvattiin suosituksen *Kauppaopisto* -nimisen tv-sarjan

kohtauksia.

Tuottaja Varis piteli vakuuttavan oloisena sormea huulillaan, ehdottaman hiljaisuuden merkiksi, kun kolmikko vilkaisi ovisuulta studiotilaan. Valaistuksesta ja vaimeasta puheensorinasta saattoi päätellä, että siellä valmistauduttiin kuvanottoon. Ovisuulta he eivät nähneet lavasteseinien taakse ja järjestäjä Tero Virta tulikin hätyyttelemään heitä pois.

"Täällä kuvataan", hän kuiski ja näytti kädellä, että poistukaa. Samassa hän tunnisti Juhani Variksen ja kiirehti anteeksipyytelevän näköisenä tämän luokse.

"Tuolla valmistellaan kuvaa. Raisa Kuningas on aivan raivona jostain, että ei viitsitä häiritä", hän kuiskutti tuottajalle.

Varis nyökkäsi ja johdatti vieraat pois studiosta. Hän arvasi, että ohjaaja Kärnä oli kertonut Raisalle, ettei naisen tatuoitu takapuoli kelpaa enää tuottajalle. Ajatus huvitti Juhania, mutta hän ei kertonut sitä vierailleen, jotka vain ihmettelivät, mille asialle hän nyt itsekseen virnisteli.

He olivat juuri astuneet pihamaalle, kun Raisa Kuningas ilmestyi tupakka hampaissa rakennuksen kulman takaa. Kuvauksissa oli ilmeisesti tauko meneillään. Kun hän huomasi tuottaja Variksen yhtiön pääovella, parin vieraan kanssa, hän lähti topakasti, savukettaan näpsytellen, marssimaan heitä kohti.

"Mitä perkelettä sä oikein aiot tehdä!?" nainen kiekui diivan elkein, eikä lainkaan välittänyt ketä Variksella oli seuranaan. Raisa oli mielestään jokaisen kohtauksen tähti, kuvauksissa ja siviilissä. Se oli hänellä verissä. Tuottaja Varis tarttui häntä käsipuolesta ja ohjasi

VIETTELYSTEN LABYRINTTI

TV-tuottaja Juhani Varis on tuottanut jo useamman vuoden Kauppaopisto-nimistä yleisösuosikkisarjaa, jonka kantava teema on: "se saa joka ekana ehtii". Hän on itsekin joutunut kokemaan tuon kertakäyttöastian roolin elämässään ja on siksi varuillaan vastakkaisen sukupuolen suhteen, vaikka hänen onnensa on koko ajan käden ulottuvilla. Sarjan jopa Kuusamossa sekä Seilin saarella kuvattavien jaksojen onnistumisen lisäksi, lukijan mielenkiintoa pitää yllä keinoja kaihtamattoman ja peräti Kreetalla saakka "asiakkaita" kalastavan Veeran kohtalo, hänen taistellessaan oikeudessa poikansa huoltajuudesta.

Elokuvataiteen maisteri Max Roth on työskennellyt vuosikymmeniä elokuva-alalla mitä moninaisimmissa tehtävissä aina piuhankantajasta näytelmäelokuvien käsikirjoittajaksi ja tuottajaksi saakka. Nykyään hän käyttää aikansa vuosikausien aikana keräämiensä elokuvakäsikirjoitusmateriaalien muokkaamiseen vetäviksi rakkaus- ja jännitysromaneiksi.

BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi